

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 79 P-5872/21-53

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ivani Markotić, u pravnoj stvari tužitelja Gordana Maričića iz Zaprešića, Juraja Oršića 20, OIB: 95490917181, kojeg zastupa punomoćnica Iva Mesić, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika MI - AUTO AGRAM d.o.o. iz Zagreba, Dubrava 165, OIB:66327753166, radi predaje i utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 21. studenog 2022. u nazočnosti tužitelja osobno i punomoćnice tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog zakonskog zastupnika tuženika, dana 12. siječnja 2023.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku MI - AUTO AGRAM d.o.o. iz Zagreba, Dubrava 165, OIB:66327753166 da tužitelju Gordanu Maričiću iz Zaprešića, Juraja Oršića 20, OIB: 95490917181 preda u posjed vozilo Peugeot 407 Sport 2.0. HDI, broj šasije 36DRHRH21644510, godina proizvodnje 2007., boja crna s efektom, registarske oznake ZG 6599 FM ili da tužitelju isplati iznos od 5.878,02774 EUR / 44.288,00 kn¹ na račun Zagrebačke banke IBAN:HR8423600003212174228 zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 25. srpnja 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena

II. Utvrđuje se ništetnim Ugovor o najmu vozila od 25. srpnja 2015. godine.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 1.700,51 EUR / 12.812,50 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 12. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

---

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 30.10.2018. podnio tužbu u kojoj navodi da je s tuženikom dogovorio kupnju vozila Peugeot 407 Sport 2.0. HDI, broj šasije 36DRHRH21644510, godina proizvodnje 2007., boja crna s efektom, registarske oznake ZG 6599 FM koje je u cijelosti isplatio tuženiku i to dijelom na ruke u gotovini, a dijelom preko računa broj P2-06-15 od 25.5.2015. u kojem je navedeno da je vozilo kupljeno u viđenom stanju te da se naknadne reklamacije ne uvažavaju. Vozilo je preuzeo s povjerenjem da je isto u ispravnom stanju, kako je to i tvrdila osoba koja mu je vozilo predala u ime tuženika, a to je suprug zakonske zastupnice tuženika Ivan Jurić. Drugog dana nakon preuzimanja vozila tužitelj je utvrdio nedostatke koje nije mogao uočiti prilikom preuzimanja i to: kvar na kompresoru klime, nedostatke aditiv dpf filtera, podizač zadnjih desnih prozora, ekran srednji, vijak kotača, naslon zadnjeg sjedišta, a tuženik mu nije predao ni knjigu vozila. Nakon što je o uočenim nedostacima obavijestio tuženika isti ga je pozvao da mu vrati vozilo uz obećanje da će izvršiti potrebne popravke. Nakon nekog vremena tuženik je pozvao tužitelja da preuzme vozilo i plati cjelokupni popravak, a što je tužitelj odbio smatrajući da je obveza prodavatelja da izvrši popravak nedostataka na kupljenom vozilu, bez obzira što se radi o vozilu starom osam godina. U međuvremenu mu je tuženik ponudio da mu, dok traje popravak, da zamjensko vozilo marke Saab za koje su sklopili fiktivan ugovor o rent a caru od 25.7.2015. Preuzeo je zamjensko vozilo za koje mu je tuženik u konačnici ispostavio račune za usluge iznajmljivanja vozila. Vozilo Saab je vratio tuženiku, a ispostavljene račune nije dužan platiti budući mu je isto predano kao zamjensko vozilo, za vrijeme dok traje popravak kupljenog vozila Peugeot 407. Kako mu je tuženik odbio predati kupljeno vozilo tvrdeći da je u obvezi platiti trošak popravka, a potom mu je ispostavio i račune za korištenje vozila dobivenog u zamjenu, to tužitelj predlaže da sud naloži tuženiku predaju u posjed kupljenog vozila Peugeot 407, podredno isplatu iznosa od 44.288,00 kn (protuvrijednost iznosa od 5.800,00 EUR), da ugovor o najmu vozila od 25.7.2015. utvrdi ništetnim te naloži tuženiku da mu naknadi trošak parničnog postupka.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu u cijelosti osporio osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Istaknute navode tužbe drži netočnima, pravno neutemeljenima, u kontradikciji sa stvarnim stanjem stvari i dokumentacijom. Potvrđuje da je s tužiteljem dana 25.5.2015. sklopio kupoprodajni ugovor čiji je predmet vozilo Peugeot 407 Sport 2.0. HDI, broj šasije 36DRHRH21644510, godina proizvodnje 2007., boja crna s efektom, registarske oznake ZG 6599 FM, a kupoprodajna cijena 24.288,00 kn. Tužitelju je izdan račun broj P2-06-15 od dana 25.5.2015. po kojem je tužitelj u cijelosti izvršio uplatu tuženiku kao prodavatelju te je izvršenim plaćanjem postao vlasnik kupljenog motornog vozila. Tužitelj je motorno vozilo kupio u viđenom stanju te je primio na znanje da se naknadne reklamacije ne uvažavaju. Prilikom kupnje tužitelj je pregledao i isprobao vozilo te je, nakon što se uvjerio u stanje vozila, isto odlučio kupiti bez da je naveo ijedan prigovor. U odnosu na nedostatke koje u navodi u tužbi (kvar na kompresoru klime, nedostatke aditiv dpf filtera, podizač zadnji desni prozor, ekran srednji, vijak kotača, naslon zadnjeg sjedišta, knjiga vozila), ističe da mu isti nisu mogli ostati nepoznati te da je kao brižljiva osoba s prosječnim znanjem i iskustvom opisane nedostatke mogao lako opaziti pri uobičajenom pregledu stvari. Unatoč tome što prodavatelj odgovara i za nedostatke koje je kupac mogao lako opaziti ako je izjavio da stvar nema nikakve nedostatke ili da stvar ima određena svojstva ili odlike, navedeno nije primjenjivo u konkretnom slučaju jer je kupac bio

upoznat sa svim činjenicama, predmet kupoprodaje je imao na probu, svaka stavka mu je bila poznata, a prigovore nije isticao. Također tužitelj kao kupac nije u roku od osam dana od pregleda stvari, a u slučaju trgovačkih ugovora bez odgode, javio tuženiku kao prodavatelju da je pronašao kakve nedostatke. U odnosu na skrivene nedostatke koji bi se pokazali nakon primitka stvari od strane kupca, a nisu se mogli otkriti uobičajenim pregledom prilikom preuzimanja stvari, kupac je dužan o tome obavijestiti prodavatelja u roku od dva mjeseca od dana kada je nedostatak otkrio, a u slučaju trgovačkih ugovora bez odgode. U konkretnom slučaju tužitelj uopće nije postupao na navedeni način. Neovisno o predmetu kupoprodaje, tvrdi da su sklopili i ugovor o najmu broj 21-0715 od 25.7.2015. kojim je tužitelj od tuženika iznajmio motorno vozilo te se obvezao platiti uslugu rent-a-car. Kako tužitelj nije poštovao svoju ugovornu obvezu pao je u dugovanje kod tuženika koji je stoga svoju tražbinu naplatio iz vrijednosti imovine tuženika. Potvrđuje da se tužiteljeva stvar, motorno vozilo Peugeot 407 Sport 2.0. HDI, broj šasije 36DRHRH21644510, godina proizvodnje 2007., boja crna s efektom, registarske oznake ZG 6599 FM, nalazi kod njega pri čemu se poziva na svoje pravo pridržaja ili retencije, sve dok mu ne bude ispunjena tražbina koju ima prema tužitelju, a ako ispunjenje izostane da se naplati iz njezine vrijednosti. Zaključno svemu navedenom predlaže odbaciti tužbu, podredno odbiti tužbeni zahtjev te naložiti tužitelju da mu naknadi trošak ovog parničnog postupka.

3. Sud je dana 26.2.2021. donio presudu poslovni broj P-5232/18-28 kojom je u cijelosti odbio tužbeni zahtjev tužitelja te naložio tužitelju da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak uvećan za zakonsku zateznu kamatu tekuću od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

4. Županijski sud u Splitu je presudom poslovni broj GŽ-458/2021-2 od dana 27.5.2021. ukinuo prvostupanjsku presudu i predmet vratio istom sudu na ponovno suđenje.

5. Tužitelj je u ponovljenom postupku u cijelosti ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva. Predložio je pročitati sve ranije provedene dokaze, dopunski saslušati tužitelja i svjedoka Mladena Jandričeka. Također je predložio da sud od Ministarstva unutarnjih poslova zatraži podatak na koga je bilo registrirano vozilo Saab3.0. registarske oznake ZG 695-PM u srpnju 2015.

6. Tuženik je ostao kod odgovora na tužbu i svih navoda. Posebno ističe da je tužitelj vratio vozilo Peugeot tuženiku koje je bilo popravljeno u vrlo kratkom roku (jer na vozilu nije niti bilo nedostataka koje navodi tužitelj) te je u daljnjem roku mogao vratiti vozilo Saab, platiti popravak vozila Peugeot (budući su svi nedostaci koji su bili na vozilu bili vidljivi prilikom preuzimanja vozila 25.5.2015.) i preuzeti vozilo Peugeot, ako ga je i dalje želio. Međutim tužitelj više nije želio vozilo Peugeot, no nije želio niti platiti uslugu najma vozila Saab koji je koristio 6 mjeseci iako ga je prema Ugovoru o najmu o kojem su stranke postigle suglasnost o bitnim elementima ugovora te ga potpisale, preuzeo 25.7.2015. te ga je mogao koristiti do 25.8.2015. Ističe i da se tuženik primarno bavi iznajmljivanjem vozila, a dalje vozila prodaje samo ako više nisu za rent-a-car. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

7. Bitne činjenice potrebne za donošenje odluke sud je utvrdio uvidom u preslike računa P2-06-15 (list 5 spisa), Ugovora o najmu br. 21-0715 (list 5 - 7 spisa), dopis

tužitelja od 21.11.2015. tuženiku (list 8 - 9 spisa), odgovor tuženika na dopis tužitelja od 14.12.2015. s povratnicom (list 32 - 33 spisa), odgovor tuženika na dopis tužitelja od 21.11.2015. s povratnicom (list 34 - 36 spisa), tuženikov zahtjev za potragu osobe i vozila podnesen MUP-u RH 7.12.2015. (list 37 spisa), prijedlog za ovrhu temeljem vjerodostojne isprave i rješenja o ovrsi poslovni broj Ovr-1834/18 od 29.11.2018. (list 38 - 41 spisa), računa za najam vozila Saab (list 42 - 44 spisa) i karticu kupca Maričić Gordana (list 45 spisa). U nastavku postupka su pročitani iskazi svjedoka Alana Milinkovića (list 48 - 19 spisa), Mladena Jandričeka (list 55 - 56 spisa), Lidije Sosa (list 57 - 58 spisa), Ivana Jurića (list 72 - 73 spisa), zakonske zastupnice tuženika Mirjane Jurić (list 73 - 74 spisa) i tužitelja Gordana Maričića (list 74 - 75 spisa) koji je i dopunski saslušan dana 21.11.2022. (list 146 - 147 spisa). Sud je iz razloga ekonomičnosti i svrsishodnosti odbio u nastavku postupka tužiteljev prijedlog za dopunskim saslušanjem svjedoka Mladena Jandričeka budući je svjedok predložen saslušati na okolnost isplate tužitelja, o čemu je iskazivao i u svom prvom iskazu. Sud je službenim putem od MUP-a, I Postaja prometne policije zatražio podatak na koga je bilo registrirano vozilo marke Saab 3.0 reg. oz. ZG 695-PM u srpnju 2015. godine te dobio odgovor da je prema službenoj evidenciji registracije cestovnih vozila MUP-a RH i prema evidencijama te PU navedeni osobni automobil u srpnju 2015. bio u vlasništvu Daria Jurića, OIB 44228866538 iz Zagreba, Dubrava 165 (list 141 spisa). Cijeneći provedene dokaze sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22 u nastavku ZPP-a) sud utvrđuje da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

8. Nije sporno da je tužitelj tuženiku platio račun P2-06-15 za kupnju rabljenog motornog vozila marke Peugeot Sport 2.0. HDI, broj šasije 36DRHRH21644510, godina proizvodnje 2007., boja crna s efektom, registarske oznake ZG 6599 FM za što je prema izdanom računu platio iznos od 24.288,00 kn. Sporno je da li je tužitelj, osim navedenog iznosa, tuženiku isplatio na ruke i daljnji iznos od 20.000,00 kn.

9. Nije sporno da na računu P2-06-15 stoji napomena :“Vozilo kupljeno u viđenom stanju te naknadne reklamacije ne uvažavamo“, kao niti da je predmetno vozilo neposredno prije kupoprodaje prošlo tehnički pregled i registraciju. Nije sporno niti da je vozilo imalo određene nedostatke. Sporan je opseg tih nedostataka te jesu li se isti mogli uočiti prilikom pregleda vozila i probne vožnje koju je tužitelj obavio.

10. Nije sporno da je tužitelj vratio vozilo Peugeot tuženiku, kao što je nesporno i da su tužitelj i tuženik potpisali podnesak koji je sastavio tužitelj, a u kojem navodi da se 25.7.2015. izvršava povrat originala računa P2-06-15 od 25.5.2015. za kupnju vozila uslijed naknadno utvrđenih nedostataka na vozilu marke Peugeot Sport 2.0. HDI, broj šasije 36DRHRH21644510, godina proizvodnje 2007., boja crna s efektom, registarske oznake ZG 6599 FM. Ujedno tužitelj moli da mu se izvrši povrat sredstava na njegov tekući račun otvoren kod Zagrebačke banke. Sporno je kada je tužitelj vratio vozilo Peugeot te je li mu tuženik obećao o svom trošku izvršiti popravak nedostataka na vozilu.

11. Nije sporno da je tužitelj sa tuženikom sklopio ugovor o najmu vozila marke Saab 3,0 registarske oznake ZG 6595 FM sa početkom najma 25.7.2015. te predviđenim završetkom najma 25.8.2015.za koju mu je uslugu tuženik izdavao mjesečne račune do zaključno veljače 2016. kada je tuženik, nakon što je III.

Policijskoj postaji Zagreb dana 7.12.2015. predao zahtjev za pretragu vozila marke Saab 3,0 registarske oznake ZG 6595 FM, osobno, u društvu svog sina Darija Jurića, predmetno vozilo odvezao sa parkirališta ispred poslovnice Zagrebačke banke u Zaprešiću na kojem je isto bilo parkirano. Radi prisilne naplate neplaćenih računa za najam vozila za razdoblje od listopada 2015. do veljače 2016. protiv tužitelja kao ovršenika je dana 29.11.2018. javni bilježnik Estera Poljak donijela rješenje o ovrši na temelju vjerodostojne isprave, izvotka iz poslovnih knjiga tuženika kao ovrhovoditelja pod poslovnim brojem Ovr-1834/2018. Prema priloženoj kartici kupaca Maričić Gordana razvidno je da je tuženik dana 25.7.2015. izvršio storno iznosa od 24.288,00 kn koji iznos odgovara kupoprodajnoj cijeni vozila marke Peugeot prema računu P2-06-15.

12. Sporno je da li ugovor o najmu sadrži bitne elemente ugovora propisane zakonom te jesu li stranke postigle suglasnost o bitnim sastojcima ugovora ili je sklapanje izvršeno u svrhu prikrivanja dogovora stranaka po kojem je tuženik tužitelju isto dao na korištenje kao zamjensko, dok traje popravak vozila Peugeot.

13. Navedene nesporne okolnosti jasno proizlaze i iz naprijed pobrojane dokumentacije koja prileži spisu. Radi utvrđivanja spornih okolnosti tužitelj je kao dokaze predložio saslušanje svjedoka Mladena Jandričeka i Ivana Jurića te svoje saslušanje, dok je tuženik predložio saslušanje svjedoka Alena Milikovića, Lidije Sose, Ivana Jurića i zakonske zastupnice tuženika Mirjane Jurić.

14. Iz iskaza svjedoka Alena Milikovića sud je utvrdio da je osobno vidio predmetno vozilo Peugeot 407 na parkiralištu tuženika, sa napomenom kupljeno viđeno, da je automobil isprobao jer bio zainteresiran kupiti ga svoje roditelje, od čega je zbog odmah uočenih nedostataka odustao unatoč povoljnoj kupoprodajnoj cijeni. Svjedok navodi i da poznaje zakonsku zastupnicu tuženika Mirjanu Jurić i njenog supruga Ivana Jurića jer su ga kao odvjetnika angažirali prilikom osnivanja svoje firme, a i kasnije je tamo dolazio radi pružanja pravne pomoći. Vezano uz predmet ovog spora, ističe da je osobno vidio sporni crni Peugeot 407 koji se nalazio na parkiralištu tuženika, a jasno se sjeća i da je to bilo u drugoj polovici svibnja 2015. jer mu je dijete tada imalo prvu pričest. Auto mu je bio interesantan jer se njegovim roditeljima tada pokvario auto i mislio je da bi ovaj bio dobro rješenje za njih. Jurići su mu pokazali automobil te je odmah primijetio da je na njemu stajala oznaka kupljeno - viđeno. Kako ga je auto privukao, posebno zbog cijene, to je sjeo u njega i odvezao se do svojih roditelja do Jarušnice. Odmah je vidio da u autu ne radi klima što nije bilo teško za primijetiti jer je vani bilo toplo, bilo je problema i sa prozorima, sa stražnjim sjedalom i nešto na ekranu, putnom računalu. Zapravo je cijeli auto bio dosta izrauban. Zbog toga je njegov tata smatrao da mu se, usprkos cijeni, to ne isplati zbog izglednog troška za popravak. Auto je vratio Jurićima te ih savjetovao da budućeg kupca obavijeste o svim nedostacima koji postoje i da u ugovor stave klauzulu kupljeno - viđeno kako ne bi bilo problema. Potom mu je Mirjana Jurić rekla da imaju kupca za taj automobil. Krajem srpnja je bio kod Jurića i vidio taj auto na parkiralištu, a gospođa Jurić mu je rekla da je kupac dao auto njima na popravak, da poprave klima uređaj, a zna i da su se čekali dijelovi. Kako je bilo vrijeme odlazaka na godišnji odmor, s kupcem su sklopili ugovor o najmu drugog vozila, dok je kupljeni Peugeot na popravku. Nije mu poznat točan sadržaj ugovora o najmu budući je davno prije upravo on sačinio šprancu ugovora o najmu, a Jurići su je prilagođavali svakom pojedinom klijentu, no sjeća se da se radilo se o vozilu Saab. Po povratku s

mora ga je Mirjana Jurić obavještavala da kupac ne želi doći po auto Peugeot 407. Dalje nije bio uključen u njihovu komunikaciju. Nije mu poznato da bi tužitelju vratili izvornik računa za kupnju vozila i obvezali se vratiti mu novac te o tome potpisali izjavu. Zna i da kupac duže vremena nije vratio auto koji je bio predmet najma, da su se oko toga natezali. Jurići su ga pitali što da naprave vezano za neplaćene račune za najam Saaba i savjetovao im je da pokrenu ovrhu, ali osobno u tom postupku nije sudjelovao. Unazad godinu dana zbog nekih poslovnih nesuglasica ne surađuje s Jurićima pa ne zna što se dalje rješavalo.

15. Iz iskaza svjedoka Mladena Jandričeka sud je utvrdio da je prijatelj tužitelja, a bio je i prijatelj tuženika sa kojima se ne druži od kada su tužitelj odvezli auto Saab. Upoznat je sa predmetom kupoprodaje, sa tužiteljem je bio i na probnoj vožnji u kojoj su odmah primijetili nedostatke. Bio je sa tužiteljem i kada je ovaj platio kupoprodajni račun za automobil Peugeot 407. Tvrdi da je bio prisutan i kada je tužitelj tuženiku isplatio i daljnji iznos od 13.000,00 kn na ruke, a tuženik mu obećao da će uočene nedostatke popraviti o svom trošku, dok o ostalim okolnostima vezanim za predmet ovog spora uglavnom zna po pričanju tužitelja. U svom iskazu detaljno opisuje da je povezo tuženika i tužitelja koji je bio zainteresiran za kupnju vozila Peugeot 407. Tuženik je imao takav auto u rent-a caru pa ga nisu odmah mogli vidjeti, no Ivan Jurić mu je obećao da će, ukoliko je tužitelj stvarno zainteresiran, dogovoriti vraćanje auta. Ujedno je tražio polog od 1.000,00 EUR-a. Zbog prijateljskih odnosa je imao povjerenja u Juriće, tako ga je imao i tužitelj iz kojeg je razloga pristao predati zatraženi polog i to 7.000,00 kn. Kada je auto za kojih 13 dana stigao u Zagreb, za njega je trebalo još isplatiti ukupnu kupovninu za koju su Jurići tražili da se plati dio na račun, a dio u gotovini. Račun su izdali na iznos od 24.000,00 kn. Bio je osobno sa tužiteljem kada je platio taj račun te kada je naknadno potvrdu o plaćanju dao tuženiku. To je bilo kada su došli po auto u poslovni prostor tuženika. Napravili su probnu vožnju po Dubravi, vozili se desetak minuta i primijetili nedostatke na vozilu. Nedostaci su bili da nije radio katalizator od ispušnog sistema, kompjutor nije bio ispravan, bilo je problema sa strujom, nije bilo naslona za glavu na stražnjem sjedalu, stražnji lijevi prozor se nije dao otvoriti. Sve su to odmah prigovorili Jurić Ivanu na što je on obećao da će sve nedostatke urediti o svom trošku, kod svog mehaničara, u roku od par dana, dok se mehaničaru ne oslobodi garaža. Za to im je vrijeme dao auto da ga voze. Tužitelj je preuzeo auto i platio Juriću preostalih 13.000,00 kn u gotovini. Prilikom primopredaje novca u poslovnom prostoru tuženika su bili tužitelj i on, Jurić Ivan, Jurić Mirjana i njihov sin Dario na kojeg je vozilo glasilo. Nakon toga se vratio u Istru, no po pričanju tužitelja zna da je vozio auto kojih sedam dana, da se zatim mehaničar ispričavao da nema dijelove, pa da je tužitelj nastavio voziti idućih desetak dana nakon čega je ponovno dovezao auto mehaničaru tuženika, no i dalje ga nije mogao popraviti. Nema osobnih saznanja o dogovoru o zamjenskom vozilu, tužitelj mu je rekao da mu je tuženik dao zamjensko vozilo Saab da ga koristi dok se ne popravi Peugeot 407, a i osobno je vidio taj auto. Po pričanju tužitelja zna i da je sa tuženikom dogovorio da će ga po povratku sa ljetovanja čekati popravljeni auto Peugeot 407, najkasnije do 15.9. te godine. Tužitelj ga je potom jednog dana iznenađeno nazvao i rekao da mu je tuženik za srpanj 2015. za rent a car za zamjensko vozilo ispostavio fakturu od 14.000,00 kn. Odmah je nazvao Juriće. Mirjana Jurić se ispričavala te zna da su dogovorili da će Peugeot 407 biti spreman, da će taj iznos od 14.000,00 kn zaboraviti, da dalje nastave u dobrim odnosima. To su dogovarali u petak te je tužitelj u ponedjeljak trebao preuzeti Peugeot 407, no kada je došao u njihove poslovne prostore Mirjana Jurić mu je rekla da joj je suprug

Ivan zabranio da tužitelju preda Peugeot. Tako je tužitelj nastavio voziti auto Saab, a tuženik je nastavio slati fakture. U konačnici je tuženik koji je imao rezervne ključeve zamjenskog vozila Saab kojeg je vozio tužitelj, na parkiralištu banke u kojoj radi tužitelj, a na kojem je Saab bio parkiran, odvezao to vozilo, bez obavijesti tužitelju. Nakon što su oduzeli vozilo Saab, sa Jurićima više nije u kontaktu.

16. Svjedokinja Lidija Sosa je knjigovođa kod tuženika. Predmetno vozilo Peugeot 407 koje je 2015. kupio tužitelj je vidjela u dvorištu, zna da je na šofer šajbi pisalo da je na prodaju u viđenom stanju, pisali su i nedostaci i to klima i podizači jednog ili dva stakala. Vidjela je kupoprodajni ugovor, zna da je cijena bila 4.000,00 EUR. Ističe da je faktura za kupoprodajnu cijenu stornirana na kartici kupca na kojoj je knjiženo potraživanje po osnovi prodaje vozila što znači da izdavatelj fakture po toj osnovi više nema potraživanja. Na istoj kartici se knjiže potraživanja koja tvrtka ima prema kupcu po osnovi najma vozila. Uplatom po osnovi kupoprodajne cijene vozila su djelomično zatvorena potraživanja po osnovi najma vozila, dok po istoj kartici tuženik i dalje ima prema tužitelju potraživanja po osnovi najma vozila. I danas je dio tog potraživanja otvoren jer nije plaćen. Niti po jednoj fakturi za najam vozila tužitelj nije izvršio uplatu niti je osporio fakture. Mirjana Jurić joj je ispričala da je tužitelj vrlo brzo vratio auto, da je tražio da se otklone nedostaci i rekao da će platiti troškove popravka. Zna da je za vrijeme dok je Peugeot bio na popravku uzeo u najam auto Saab i da je sklopljen ugovor o najmu. Popravak Peugeota je trajao oko mjesec dana jer se čekalo na klimu. Tužitelj je za to vrijeme odustao od Peugeota, nije htio doći po auto niti je htio vratiti auto Saab. Tako je od kupoprodajne cijene plaćen dio fakture za najam vozila, dok je za ostatak cijene najma ostao dug.

17. Iz iskaza svjedoka Ivana Jurića, supruga zakonske zastupnice tuženika, proizlazi da je tužitelj sa Mladenom Jandričekom došao kod tuženika 2015. radi kupnje predmetnog vozila Peugeot 407 koje se nalazilo na parkiralištu s oznakom da se prodaje, a na obavijesti su bili istaknuti i nedostaci na vozilu. Bilo je ljeto, Mladen Jandriček i tužitelj su zajedno otišli probati auto, vozili su se oko sat vremena, morali su primijetiti da klima ne radi, dok je u svemu ostalome auto bio ispravan jer je kojih pet dana prije prošao registraciju, a ne bi bio registriran da nije bio tehnički ispravan. Tužitelj je iskazao interes za kupnju auta za iznos od 24.000,00 kn, cijena je odgovarala kvaliteti. Idući je dan došao po predračun kojeg je zadržao, dan nakon toga, kad je izvršio uplatu, je došao po Peugeot i odvezao se s njim. Na računu je jasno naznačeno da je vozilo kupljeno u viđenom stanju i da se naknadne reklamacije ne uvažavaju. Tvrdi da nisu nudili nikakve popravke jer nemaju radionu u kojoj bi to izveli. Nakon otprilike dva mjeseca se tužitelj došao žaliti da mu ne radi klima i da ipak ne bi kupio auto. Donio je papir sa zahtjevom da mu se vrati uplaćeni novac i brojem računa na koji da mu to uplate. U trenutku kupoprodaje nije bila dogovorena nikakva mogućnost vraćanja, a kamoli nakon dva mjeseca, no da zadrže dobre odnose pristao je da mu vrati novac. Bila je sezona godišnjih odmora, tužitelj je predmetni Peugeot ostavio na parkiralištu. Ujedno ga je tražio da mu iznajmi ekskluzivniji auto na kojih mjesec dana. Na parking su imali Saab 9530 diesel, potpisali su ugovor o najmu na mjesec dana i tužitelj je odmah odvezao auto. Za Saab je cijena najma iznosila oko 14.000,00 kn mjesečno što je bila niža cijena od tržišne, kao za tužitelja jer se o cijene stranke mogu dogovoriti. U ugovoru postoji rubrika obračun cijene i ista se ispunjava kada stranka vrati auto, a zato se ostavljaju garancije (kreditne kartice ili gotovina). U ovom slučaju nisu tražili nikakve garancije jer je u tom trenutku tuženik imao tužiteljev novac za Peugeot na svom računu.

Nakon mjesec dana tužitelj nije vratio auto pa ga je zvao. Tužitelj mu je odgovorio da auto ne može vratiti idućih 15 - 20 dana. Upozorio ga je da mu se to ne isplati jer će mu najam za to vozilo "pojesti" novac koji ima na računu tuženika. Po tom je pitanju tužitelju bio neodređen, no auto nije vratio niti nakon isteka tog roka. Kroz to su mu vrijeme uredno izdavali mjesečne račune za najam vozila. Kada ga je zvao, tužitelj se nije javljao. Sjeća se da je bila jesen i da je bio na putu prema Čakovcu kada su ga iz ureda zvali da su došli tužitelj, Mladen Jandriček i odvjetnica Asja Piplović, supruga Mladena Jandričeka radi dogovora, htjeli su da bude osobno prisutan. Pitao je gdje je Saab na što su mu odgovorili da je auto u Zaprešiću i da će ga tužitelj vratiti kad mu tuženik vrati ispravan Peugeot. Usprotivio se jer to nisu ni dogovorili na što su mu rekli da će stvar riješiti preko suda. Ponovno je zvao tužitelja da vrati Saab, posebno kad je došlo vrijeme za tehničke preglede, no svaki put mu je spuštao slušalicu. Zato je otišao na policiju i potpisao zahtjev da pronađu i oduzmu vozilo Saab. Nakon kojih sedam do osam dana su on i sin vidjeli taj auto parkiran ispred banke u Zaprešiću. Otišao je u PP Zaprešić, na hodniku razgovarao s jednim inspektorom koji mu je rekao da, ako ima ključ, najbolje da sam odveze auto. To su i učinili, pri čemu je tužitelju poslao SMS da ga o tome obavijesti. Auto su parkirali na parkiralištu firme nakon čega je otišao u PP Dubrava da javi da su vozilo pronašli i da se skine potraga. Nakon toga je nekoliko puta zvao tužitelja radi dogovora, no on je odbijao sve kontakte.

18. Zakonska zastupnica tuženika Mirjana Jurić u cijelosti je potvrdila navode svog supruga koji je i vodio pregovore sa tužiteljem, dok je ona vidjela dokumentaciju. Osobno je sastavljala račun i na računu napisala da je vozilo kupljeno u viđenom stanju i da se naknadne reklamacije ne uvažavaju. To je standardna napomena kada se radi o prodaji starijih vozila. Ukoliko je vozilo staro par mjeseci i oni imaju garanciju od proizvođača onda stoji napomena da će i kupac imati tu važeću garanciju. Račun je bio oko 24.000,00 kn, tolika je bila i cijena vozila. Isplatu u gotovinu nije primila niti je ikakav novac osim onog preko računa išao u tu svrhu. Točno je da je u vozilu na jednom sjedalu falio naslon, u klimi je falio plin, sve se moglo jasno utvrditi. Tužitelj je dana 25.7.2015. vratio vozilo uz dopis da uslijed naknadno utvrđenih nedostataka vraća vozilo zajedno s originalnim računom i zahtjevom da mu se uplaćeni novac vrati na njegov račun. Uzeo je Saaba na mjesec dana što je oko 13.000,00 do 14.000,00 kn. Oni su na Peugeotu stavili novi naslon na stražnje sjedalo i napunili su klimu plinom, sve skupa je trajalo tri dana. Nije htjela da vozilo bude neispravno zbog naslona za sjedalo i prazne klime jer to nije tehnička neispravnost, već vizualna, vidi se čim se sjedne u auto, dok su navodi o ostalim nedostacima neistiniti budući je vozilo prošlo registraciju i tehnički pregled i bilo je ispravno. Vozilo su popravili za svoje potrebe, a ne za potrebe tužitelja jer je tužitelj vozilo vratio. Sve do listopada 2015. tužitelj nije htio kontaktirati s njima. U 10. mjesecu je dobio račune za 8. i 9. mjesec za najam automobila Saab, ta su dva računa poslana u isto vrijeme početkom listopada obzirom na godišnji odmor u kolovozu. Tužitelj je pristao s njima razgovarati tek kad je dobio te račune. Prvi kontakt je imao sa njom, tražio je da mu vrati Peugeot, točnije rekao je da traži da se obnovi kupoprodajni ugovor, dakle nije bio u pitanju popravak nego povrat vozila. Nikako nije točno da bi mu vozilo Saab bilo dano kao zamjensko vozilo, a što tužitelj cijelo vrijeme ističe. Nisu mu imali zašto dati zamjensko vozilo budući je vozilo Peugeot vratio, a Saab je iznajmio jer mu je trebao. Pisano ga je pozivala nekoliko puta da vrati auto, što je on odbio. Početkom prosinca su sve prijavili policiji. Budući

je ona ta koja vodi administraciju, zna da su auto pronašli 1.2.2016. i dovezli ga kući, tužitelj se cijelo to vrijeme nije javljao.

19. Iz iskaza tužitelja Gordana Maričića sud utvrđuje da je za automobil za koji je bio zainteresiran, Peugeot 407, a koji prethodno nije vidio, platio tuženiku 7.000,00 kn, za što nije dobio nikakvu potvrdu. Potom je, opet bez da je vidio auto, platio predračun na iznos od 24.288,00 kn na kojem je stajala napomena kupljeno-videno. Nakon izvršene uplate obavio je probnu vožnju te na automobilu odmah uočio nedostatke, ali usprkos tome tuženiku na ruke plaća daljnjih 13.000,00 kn i odvozi auto. Dana 25.7.2015. sa tuženikom potpisuje fiktivan ugovor o najmu vozila marke Saab registarske oznake ZG 6595 FM za kojeg tvrdi da je inače vlasništvo sina Mirjane i Ivana Jurića, Darija Jurića jer je automobil Peugeot vratio tuženiku koji mu je obećao otkloniti nedostatke o svom trošku. Potom odustaje od kupnje Peugeota i od tuženika traži da mu vrati Peugeot i novac. Račune izdane na ime najma vozila Saab zaprima, ali ne plaća zbog čega tuženik pokreće ovrhu, a on odlazi u policiju gdje ga upozoravaju na tuženika. U svom iskazu pojašnjava kako je preko Mladena Jandričeka koji je poznavao zakonsku zastupnicu tuženika i Ivana Jurića saznao za mogućnost kupovine automobila Peugeot 407 za cijenu od 5.800,00 EUR. Prije toga je gledao isti model i godište auta preko Njuškala i cijena mu je odgovarala. Sa Mladenom je na dogovoreni dan došao pregledati auto, no auta nije bilo. Ivan Jurić mu je pokazao slike i tražio ga da mu odmah plati 7.000,00 kn da mu pripremi auto, a što je i učinio. Za to plaćanje nije dobio nikakvu potvrdu, vjerovao je tuženiku zbog prijateljstva s Mladenom. Potom ga je Ivan Jurić za otprilike pet dana nazvao te mu je na e-mail proslijedio predračun na iznos od 24.288,00 kn. Na predračunu je pisalo da kupuje na viđeno, no Ivan Jurić mu je rekao da se to na njega ne odnosi. Stoga je putem mobitela platio iznos po predračunu. Nakon uplate je s Mladenom došao na parking tuženika, pregledao auto, provozao se svega par ulica oko parkinga. Na autu nije bilo nikakve obavijesti o nedostacima. Odmah je primijetio da ne radi kompjuter auta, gasila se komandna ploča, nije radila niti klima, no Jurić mu je rekao da će to riješiti preko svog mehaničara. Auto je odvezao i naknadno vidio da nedostaje vijak na kotaču, da se ne podiže staklo na zadnjem desnom prozoru, da nedostaje naslon na zadnjim sjedalima. O tome je obavijestio Jurića te su pregovarali kako će mu i kada riješiti nedostatke. Istina je da je auto prošao tehnički, no zaista ne zna kako. Ivan Jurić je idućih dvadesetak dana odgađao preuzimanje vozila pa ga je kroz to vrijeme koristio jer mu je auto trebao. Kada je konačno dostavio auto na uređivanje, s Jurićem nije dogovorio poseban rok za otklanjanje nedostataka, no kod njih je auto bio sigurno daljnjih dvadeset dana nakon čega ga je Jurić obavijestio da će popravci koštati 4.000,00 do 5.000,00 kn. Kako je do tada za auto platio 7.000,00 kn na ruke, 24.288,00 kn na račun, potom još 13.000,00 kn na ruke, a za što također nije dobio potvrdu, odustao je od kupnje jer mu je bila neprihvatljiva. Juriću je potom sastavio dva dopisa. Onaj gdje su bili navedeni pojedini plaćeni iznosi, Jurić nije htio potpisati, ali je 25.7.2015. u Zaprešiću potpisao drugi gdje je stajalo da se obvezuje vratiti plaćeni iznos, a uz to mu je predao i original fakture. Po povratku kući ga je nazvao, rekao da u firmi ima financijski nadzor, da ne zna u kojem će mu roku moći vratiti novac, da će mu kao zalog dati da vozi auto Saab u vlasništvu njegovog sina Darija Jurića. Pristao je, a kako mu je bio potreban neki dokument ako ga zaustavi policija jer vozilo nije na njegovo ime, a i Juriću je bilo potrebno da ima osnovu po kojoj je auto izvan firme zbog tog financijskog nadzora, bez obzira što je to vozilo vlasništvo njegovog sina, to su sastavili dokument "ugovor o najmu" automobila Saab. Na kraju je za taj auto dobio fakture za najam za srpanj, kolovoz i rujan 2015. koje je vratio u

listopadu kada je otišao tuženiku s Mladenom i njegovom suprugom Asjom Piplović. Predlagao je da mu vrate Peugeot ako nema druge osnove da se što napravi i da mu vrate novac. Ništa se nije ostvarilo ni idući mjesec već su mu ponovno ispostavili fakturu za Saab za listopad koju je opet vratio. Nastavili su mu ispostavljati fakture, a zbog neplaćenih računa za najam vozila su protiv njega pokrenuli ovrhu. Dana 1. veljače 2016. su uzeli auto. Bio je pozvan u Dubravu u policijsku stanicu, inspektor je pokazao dokumentaciju koju ima, na što ga je ovaj upozorio neka se čuva Jurića jer oni imaju kaznenih prijava.

Dopunski saslušan dana 21.11.2022. tužitelj je istaknuo da je dogovorena cijena bila 5.800,00 EUR. Prvi puta je auto vidio na slici, rečeno mu je da se auto priprema za njega pa je platio kaparu od 7.000,00 kn. Također mu je rečeno da će dobiti informaciju kada će auto biti spreman i da potom plati ostatak cijene. Zatim je na e-mail dobio račun tuženika s naznakom kupljeno-videno. U telefonskom razgovoru se pobunio radi takvog računa budući auto nije vidio. Tuženik mu je rekao da mu je dostavljena špranca računa i da se ta napomena ne odnosi na njega. Nakon toga je platio 24.288,00 kn na račun. Nakon toga je prvi puta na parkiralištu tuženika provozao auto i platio ostatak iznosa na ruke, to je bilo 13.000,00 kn. Odmah prilikom prve vožnje je primijetio da ne radi kompjutor automobila i o tome je odmah obavijestio tuženika, a potom je primijetio i druge nedostatke o kojima je iskazivao. Tuženik ga je uputio da još neko vrijeme vozi auto, za slučaj da se pojave i neki drugi nedostaci i da će onda sve nedostatke riješiti. Dulje vrijeme je čekao da ga tuženik pozove radi uklanjanje nedostataka, to se u konačnici i desilo, sjeća se da je auto preuzeo sin zz tuženika Josip Jurić. Potom se opet ništa nije dešavalo da bi mu u konačnici tuženik javio da bi mogao riješiti kvarove uz dodatnu naknadu od oko 5.000,00 kn što mu nije bilo prihvatljivo obzirom na ukupnu cijenu auta. U konačnici sam se sa gospodinom Ivanom Jurićem dogovorio da će mu izvršiti povratak plaćenih sredstava, stornirati frakture i raskinuti kupoprodajni ugovor. U konačnici mu sredstva nisu vraćena. U vrijeme kada je čekao na obećani povrat sredstava došlo je i vrijeme godišnjeg odmora. Trebao mu je automobil te je dogovorio s tuženikom korištenje zamjenskog vozila do popravka njegovog vozila ili povratak novčanih sredstava koja je za njega dao. Auto je koristio kako bi se odvezao do svoje kuće na otoku Braču i vratio se u Zagreb. Tuženik mu je za to vrijeme dostavljao frakture za 7., 8. i 9. mjesec 2015. koje mu je vratio jer nisu bile osnovane.

20. Povezujući rezultate naprijed opisanih provedenih dokaza sud zaključuje da su tužitelj i tuženik sklopili usmeni dogovor za kupnju automobila Peugeot Sport 2.0. HDI, broj šasije 36DRHRH21644510, godina proizvodnje 2007., boja crna s efektom, registarske oznake ZG 6599 FM za koji je tužitelj tuženiku u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu i to na način da mu je dio cijene u iznosu od 24.288,00 kn platio po izdanom računu broj P2-06-15, a dio u ukupnom iznosu od 20.000,00 kn plaćanjem na ruke. Navedeno proizlazi iz iskaza samog tužitelja koji opisuje dinamiku plaćanja kupoprodajne cijene (kapara od 7.000,00 kn, račun na iznos od 24.288,00 kn, isplata na ruke iznosa od 13.000,00 kn nakon probne vožnje), čiji iznos, u konačnici, ne osporava niti sama zakonska zastupnica tuženika Mirjana Jurić. I svjedok Mladen Jandriček koji je u vrijeme sporne kupoprodaje bio prijatelj ne samo tužitelja već i zakonske zastupnice tuženika i njenog supruga Ivana Jurića pa ga sud prihvaća kao objektivnog i nepristranog svjedoka, a bio je i prisutan prilikom probne vožnje i opisanih isplata potvrđuje navode tužitelja. Budući je kupljeno vozilo imalo nedostataka koje tužitelj nije mogao uočiti prilikom probne vožnje (kvar na kompresoru klime, nedostatke aditiv dpf filtera, podizač zadnjih desnih prozora,

ekran srednji, vijak kotača, naslon zadnjeg sjedišta), a koje je kvarove tuženik pristao popraviti, tužitelj je vratio vozilo tuženiku radi otklanjanja kvarova. Nakon učinjenog popravka, zz tuženika dopisom od 21.11.2015. poziva tužitelja da može preuzeti vozilo ako plati popravak koj je dogovorio sa njenim suprugom Ivanom Jurićem. Tužitelj navedeno odbija, obzirom na plaćenu kupoprodajnu cijenu kao i postignuti dogovor da sa zz tuženika da se napomena iz ugovora da je vozilo kupljeno u viđenom stanju te da se naknadne reklamacije ne uvažavaju ne odnose na tužitelja. Sud prihvaća opisanu tvrdnju tužitelja kao životnu i uvjerljivu budući je upravo nesporna okolnost da su tužitelj, zz tuženika i suprug zz tuženika povezani zajedničkim prijateljem utjecala na to da su stranke sklapanju ugovora pristupile manje formalno te da su i način i dinamika isplate kupoprodajne cijene (prije probne vožnje, dijelom na račun, dijelom u gotovini isplatom na ruke) bili predmetom zajedničkog dogovora. Nastavno na navedeno, sud vjeruje tužitelju i da mu je suprug zz tuženika istaknuo da se ugovorna napomena "Vozilo je kupljeno u viđenom stanju te naknadne reklamacije ne uvažavamo" ne odnosi na njega slijedom čega navedeno ostavlja prostora da tužitelj eventualne naknadno uočene nedostatke prijavi tuženiku i da tuženik iste otkloni na svoj teret. To potvrđuje i činjenica da je tužitelj vratio tuženiku predmetno vozilo Peugeot radi popravka, da je tuženik pristao popraviti vozilo i predati ga tužitelju u ispravnom stanju zbog čega je po izvršenom popravku i pozvao tužitelja na preuzimanje vozila. U čl. 390 st. 1 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, u nastavku ZOO-a) je propisano da ako nije što drugo ugovoreno ili ne proizlazi iz naravi posla, prodavatelj je dužan predati stvar kupcu u ispravnom stanju, zajedno sa njezinim pripadcima. Tuženik nije predao tužitelju stvar u ispravnom stanju što je tužitelj otkrio nakon preuzimanja vozila. Tuženik je u usmenom kontaktu i dogovoru sa tužiteljem obećao tužitelju da se ograničenje i isključenje odgovornosti za materijalne nedostatke na vozilu (napomena: "Vozilo je kupljeno u viđenom stanju te naknadne reklamacije ne uvažavamo") iz čl. 408 ZOO-a ne odnosi na tužitelja zbog čega je isti, po utvrđenju kvarova, auto i vratio tuženiku radi popravka kvarova koji su, prema odredbi čl. 400 st. 3 ZOO-a, posljedica uzroka koji je postojao i prije prijelaza rizika za odgovornost za materijalne nedostatke na tužitelja. Tuženik tužitelju nije vratio plaćenu kupoprodajnu cijenu niti mu je predao kupljeni automobil. Stoga tužitelj osnovano od tuženika traži ispunjenje obveze, sukladno čl. 336. st. 1., u svezi s čl. 9. st. 1. i čl. 166 ZOO-a, slijedom čega je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

21. Osnovan je i dio tužbenog zahtjeva koji tužitelj traži utvrđenje da je Ugovor o najmu vozila od 25.7.2015. ništetan. U čl. 322 st. 1 ZOO propisano je da je ugovor ništetan ako je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva. Nije sporno da je tuženik predao tužitelju na korištenje vozilo Saab 3.0 reg. oznake ZG 695-PM kao zamjensko vozilo, do popravka kupljenog vozila Peugeot. Tužitelj kao korisnik nije potpisao primjerak ugovora o najmu niti sud može kao uvjerljivu i vjerodostojnu prihvatiti tvrdnju tuženika da je tužitelj na najam vozila pristao usmeno, a vozilo je u konačnici i preuzeo. Tuženik ni na koji način nije dokazao da je sa tužiteljem postigao dogovor da se vozilo daje u najam, a ne kao zamjensko vozilo do popravka kupljenog vozila te da će navodni najam trajati mjesec dana, kao što je u ugovoru i navedeno. Kako je sud sa sigurnošću utvrdio da tuženik u srpnju 2015. kada je ugovor o najmu navodno sklopljen, u svom vlasništvu uopće nije imao automobil marke Saab 3.0 reg. oznake ZG 695-PM već je vozilo prema službenoj evidenciji registracije cestovnih vozila MUP-a RH i prema evidencijama Policijske uprave zagrebačke u srpnju 2015. bilo u vlasništvu Daria Jurića, OIB:

44228866538 iz Zagreba, Dubrava 165 to se izdavanje računa o najmu vozila na temelju ugovora o najmu koji nije potpisan za vozilo koje nije u vlasništvu tuženika (a koje je tužitelj preuzeo u dobroj vjeri kao zamjensko vozilo do popravka kupljenog vozila) temelji na nedopuštenoj i nemoralnoj pobudi što sve ugovor čini ništetnim zbog čega je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

22. Odluka o trošku je donesena temeljem čl. 154 st. 1 i čl. 155 ZPP-a, sukladno vrijednosti predmeta spora (44.288,00 kn) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tužitelju zastupanom po punomoćniku odvjetniku je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 100 bodova (Tbr.8.t.1), zastupanja na ročištima održanim 21.1.2019. i 10.11.2020. u iznosu od po 25 bodova za svako (Tbr 9.t.5), ročišta održanih dana 3.4.2019., 9.9.2019., 11.12.2019., 25.2.2020.,29.6.2020., 19.1.2021. u iznosu od po 100 bodova za svako (Tbr. 9.t.1), sastava žalbe u iznosu od 125 bodova (Tbr.10 t.1) te trošak ročišta održanog 21.11.2022. u iznosu od 100 bodova (Tbr. 9.t.1). Punomoćnica tužitelja je za radnje poduzete do ročišta 21.11.2022. zatražila naknadu prema vrijednosti jednog boda od 1.33 EUR / 10,00 kn, dok je za ročište održano dana 21.11.2022. zatražila naknadu po vrijednosti jednog boda u iznosu od 1,99 EUR /15,00 kn, sukladno Tarifi važećoj u vrijeme poduzimanja te radnje, sve uvećano za 25% PDV-a. Prema navedenom, tužitelju je priznat ukupan trošak u iznosu od 1.700,51 EUR / 12.812,50 kn uvećano za zakonsku zateznu kamatu temeljem čl. 29 ZOO-a, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena tekuću od 12.1.2023. pa do isplate.

U Zagrebu 12. siječnja 2022.

Sutkinja
Ivana Markotić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude dozvoljena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Tuženiku

Broj zapisa: **eb317-b9741**

Kontrolni broj: **0b1e5-38c4e-f779b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=IVANA MARKOTIĆ, L=ZAGREB, O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.